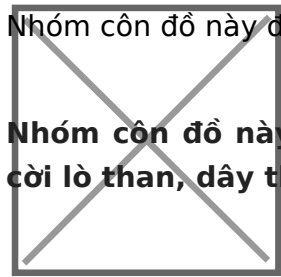

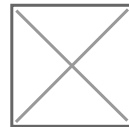
Côn đồ tra tấn thiếu phụ bằng sắt nung đỏ như thời trung cổ

06:14 22/03/2014

Nhóm côn đồ này đã đâm đ

Nhóm côn đồ này đã đâm đá, dùng nhiều hung khí như: ổ khóa cửa, thanh sắt còi lò than, dây thép nung đỏ để tra tấn nạn nhân...

Chị Lê Thị Kế bị tra tấn dã man

Ngày 18/3, Công an TP.Biên Hòa (Đồng Nai) đã ra quyết định tạm giữ hình sự đối với Đào Văn Lưu (ngụ Bình Phước) cùng đồng bọn để điều tra về hành vi bắt giữ người trái pháp luật và gây thương tích cho người khác. Trước đó, chỉ vì nghi ngờ chị Lê Thị Kế (quê Thanh Hóa) trộm cắp máy tính xách tay và 5 triệu đồng, nhóm người này đã đâm đá, dùng nhiều hung khí như ổ khóa cửa, thanh sắt còi lò than, dây thép nung đỏ để tra tấn nạn nhân...

Thiếu phụ bị tra tấn “thân tàn ma dại”

Sau gần 1 tuần được các bác sĩ Bệnh viện Chợ Rẫy (TP.Hồ Chí Minh) chữa trị, đến nay sức khỏe của chị Kế đã ổn định hơn trước nhưng cứ mỗi lần nhớ lại giây phút bị tra tấn dã man là chị lại tái mét mặt, rùng mình hoảng sợ. Cố lấy lại chút bình tĩnh, chị Kế tâm sự, chị vốn sinh ra ở vùng quê nghèo của tỉnh Thanh Hóa, do cuộc sống gia đình khó khăn nên năm 2008, chị vào Đồng Nai xin làm công nhân cho một công ty giày da. Quãng thời gian này, chị quen và yêu một người đàn ông quê ở Hải Dương. Lỡ mang thai nhưng gã người yêu lại hiện nguyên hình “họ Sở” nên giữa năm 2011, chị phải bỏ việc về quê sinh con.

Đầu tháng 3/2014, sau khi đứa con được hơn 2 tuổi, chị Kế gửi con cho ông bà ngoại rồi tiếp tục vào lại Đồng Nai với mục đích tìm việc làm lấy tiền nuôi con. Khi vào tới TP.Biên

Hòa, do chưa xin được việc làm lại không có chỗ ở, nhớ lại lúc trước từng quen biết với Đào Văn Long (công an Phòng cháy chữa cháy TP.Biên Hòa), chị Kế liền gọi điện nhờ Long giúp đỡ. Sáng ngày 8/3, vừa xuống xe, chị Kế liền gọi điện cho Long và được anh này dẫn tới quán cơm gà Phan Rang do Đào Văn Lưu (26 tuổi, em trai Long) làm chủ tại địa chỉ 745, đường Phạm Văn Thuận, phường Tam Hiệp, TP.Biên Hòa để cho chị ở nhờ. Do nhà hàng chỉ có một phòng ngủ nên chị Kế phải ngủ ở ngoài, còn Lưu cùng hai đầu bếp phụ quán nghỉ ở phía trong.

Sáng ngày 13/3, như thường lệ, Lưu dậy sớm đi chợ, hai phụ bếp ra phía sau nhà nhặt rau, vặt lông gà. Tuy nhiên, khi Lưu đi chợ về thì phát hiện chiếc máy tính xách tay cùng 5 triệu đồng của mình để trong phòng đã “không cánh mà bay”. Lưu căn vặn các đầu bếp thì họ đều lắc đầu trả lời không biết, tiếp tục gọi điện cho chị Kế thì chị này nói không cầm và đang ra ngoài đi công chuyện. “Một mắt mười ngàn” thấy chị Kế mới đến ở nhờ thì nhà đã bị mất cắp. Nghĩ rằng chị Kế lấy trộm đồ của mình nên khi chị Kế vừa trở về nhà, Lưu liền đóng sầm cửa lại nạt nộ: “Em bị mất máy tính và tiền, chị lấy thì trả lại đi, em sẽ bỏ qua cho, nếu không em sẽ báo công an”.

Tuy nhiên, chị Kế vẫn khẳng định: mình không lấy. Trước tình thế trên, Lưu liền trình báo sự việc lên công an phường.

Sáng ngày 14/3, chị Kế thu dọn đồ đạc định ra ngoài tìm phòng trọ thì bị Lưu khóa cửa lại không cho đi. Khoảng 17h chiều cùng ngày, Lưu gọi em trai là Đào Văn Lâm, em họ là Hoàng Văn Sơn (17 tuổi, quê Nghệ An) cùng vài thanh niên ngỗ ngáo, bặm trợn, tay xăm hình văn vận tới quán rồi cử Sơn đứng ngoài canh cửa để những người còn lại đánh đập, tra khảo chị Kế.

“Đầu tiên, họ túm tóc, dùng tay chân dẫm đá túi bụi lên đầu, lên mặt làm tôi choáng váng. Sau đó họ lấy ổ khóa bọc khăn lại rồi đập liên tục lên khắp đầu bắt tôi nhận đã ăn cắp đồ. Thấy tôi vẫn không khai nhận, họ tiếp tục dùng thanh sắt khơi lò than, cho lên bếp nung đỏ rồi ấn vào bàn chân, cánh tay tôi. Cứ thế, mỗi lần tôi trả lời không là họ xúm vào dẫm đá, ấn thanh sắt nung đỏ vào người làm da thịt tôi bốc cháy khét lẹt, khói mù mịt khắp phòng. Lưu còn lấy viên than tổ ong đang nóng rùng rục trong bếp dí vào bàn chân trái của tôi. Nhiều lúc đau quá muốn ngắt đi, tôi cố gượng sức lực để van xin nài nỉ, chứng minh rằng mình không lấy cắp, vậy mà họ vẫn nhất định không chịu tha”, chị Kế kể lại giây phút bị tra khảo dã man.

Sau nhiều giờ liên tục dùng các đòn tra khảo dã man khiến toàn bộ cơ thể chị Kế sưng phù, bỏng loét mà vẫn không đạt được kết quả, đến khoảng 22h, thấy nạn nhân đã kiệt sức và rất có thể sẽ tử vong, nhóm côn đồ liền mở cửa đuổi chị Kế ra ngoài. Lúc này, mặc dù đêm đã khuya, đường xá cũng vắng người đi lại, nhưng quan sát thấy bên cạnh có vài quán nước còn mở cửa, chị Kế liền cố lấy sức tàn lặn ra đường gào thét, kêu cứu. Thấy vậy, anh em Lưu liền bắt taxi đưa chị Kế tới bệnh viện Thống Nhất (Biên Hòa) rồi bỏ mặc nạn nhân ở lại luôn tại phòng cấp cứu.

Một mình vật vã trong bệnh viện

Sau khi được các bác sĩ tại Bệnh viện Thống Nhất cứu chữa, chị Kế đã qua cơn nguy kịch nhưng vẫn trong trạng thái thần kinh không ổn định, hay giật mình, la hét trong đêm. Vì vậy, sáng ngày 18/3, chị được chuyển lên Bệnh viện Chợ Rẫy để tiếp tục điều trị. Theo kết quả chiếu chụp tại bệnh viện, đốt sống số 1 phân thất lưng của chị Kế có dấu hiệu bị dập vỡ, sứt lún, xẹp toàn bộ. Trên tay, chân, mặt chị có hàng chục vết bỏng độ I, II tạo thành vệt dài, có chỗ bỏng tới 55%.

Theo tiên lượng của các bác sĩ, có thể nạn nhân sẽ phải tiến hành phẫu thuật cột sống và mổ ghép da cho vết bỏng bên chân trái bởi vết thương này có nguy cơ hoại tử cao.

Được biết, mặt bằng quán cơm Phan Rang do Lưu thuê của người chủ nhà tên Xuân từ tháng 2/2014. Do xung quanh quán làm bằng kính và tường cách âm nên khi Lưu cùng đồng bọn đánh đập chị Kế, mặc dù nạn nhân van xin kêu la nhưng chủ nhà và các quán nước ở kế bên cũng không hề hay biết. “Khi thuê Lưu thuê nhà thì nó nói là bán cơm và đòi ký hợp đồng 10 năm, tôi cho nó một tháng không thu tiền để sửa sang nhà cửa. Tới ngày 14/3, đến hạn nộp tiền nhà thì nó nói với tôi là mới bị mất trộm nên tôi cũng đồng ý cho nó chậm nộp tiền mấy ngày. Tôi cho thuê nhà và giao toàn bộ chìa khóa cho chúng nó, hàng ngày tôi đi làm sớm tới khuya mới về nên cũng không biết chuyện xảy ra”, bà Xuân, chủ nhà cho hay.

Hàng ngày thường tiếp xúc với chị Kế và anh em Lưu, một chủ quán nước bán hàng cạnh đó cho hay: “Cách ngày xảy ra sự việc chừng 5 hôm, tôi có thấy chị Kế tới quán cơm ở nhờ. Hàng ngày chị ta hay ra quán nước ngồi chơi nhưng trông cũng không được thật thà cho lắm. Sáng ngày 14/3, tôi thấy chị ta mang đồ đạc ra sân cứ tưởng chị ấy chuẩn bị dọn đi. Chiều hôm đó, mấy người bên quán sang kêu 6 ly nước mía và nói rằng chị ta lấy trộm đồ, công an đang lấy lời khai trong nhà. Lúc tôi nhìn sang cũng không thấy có gì bất thường nên cũng không biết chị ấy bị tra khảo như vậy. Tới khoảng 22h, khi chuẩn bị dọn đồ thì thấy chị ấy đi ra kêu cứu, chân tay bỏng loét, mặt mũi thâm tím, nghe chị đó kể lại thì tôi mới biết chuyện”.

Cố nén đau đớn, chị Kế vẫn khẳng định mình không phải là thủ phạm lấy trộm máy tính và tiền của Lưu. “Bản thân tôi vì nghèo khó nên mới phải bỏ con, bỏ nhà ở quê vào Đồng Nai kiếm sống. Chưa kiếm được việc làm nên tôi mới đến quán cơm xin ở nhờ, không ngờ lại bị người ta vu oan rồi đánh cho thân tàn ma dại. Suốt mấy ngày nay, vết thương hành hạ đau đớn, đến cả ngồi dậy cũng phải nhờ người khác giúp. Tôi chỉ hy vọng mình sẽ qua khỏi để còn đi làm kiếm tiền nuôi đứa con 2 tuổi ở quê”. (Tên nạn nhân được thay đổi).

Điều 123 Bộ luật Hình sự quy định về tội “Bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật”:

1. Người nào bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật, thì bị phạt cảnh cáo, cải tạo không giam giữ hoặc phạt tù từ ba tháng đến hai năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ một năm đến năm năm:

a) Có tổ chức;

b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;

c) Đối với người thi hành công vụ;

d) Phạm tội nhiều lần;

đ) Đối với nhiều người.

3. Phạm tội gây hậu quả nghiêm trọng thì bị phạt tù từ ba năm đến mười năm.

4. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ nhất định từ một năm đến năm năm.

Theo CCPL